



בש"פ 514/19 - מיקי מקואנט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 514/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מיקי מקואנט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"י 49445-01-19 מיום 21.1.2019 שניתנה על ידי השופטת ח' מאק-קלמנוביץ

בשם המבקש: עו"ד מתן קניג

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) בעמ"י 49445-01-19 מיום 21.1.2019 במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט א' סילברמן) במ"י 46340-01-19 מיום 20.1.2019 לשחרר את המבקש ממעצר בתנאים מגבילים.
2. ביום 19.1.2019 נעצר המבקש בחשד לביצוע עבירות של סיכון ח"י אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי נהיגה פוחזת ונהיגה תחת השפעת סמים.
3. על פי החשד, המבקש נהג ברכבו במהירות 136 קמ"ש בהיותו תחת השפעת אלכוהול. לאחר שניידת משטרה החלה לנסוע אחריו כדי לעצרו, נמלט המבקש ולא נענה לקריאות השוטרים. ניידות נוספות ומסוק משטרה עמוד 1



הצטרפו למרדף- אשר ארך כ-40 דקות - עד אשר נעצר המבקש.

4. ביום 20.1.2019 שוחרר המבקש לחלופת מעצר בתנאים מגבילים. בהחלטתו קבע בית משפט השלום (השופט א' סליברמן) כי ניתן לאיין את מסוכנותו "הבולטת" וכן את החשש להימלטות באמצעות תנאי המעצר שנקבעו, ובהם: התייצבות לחקירה ובבית המשפט לפי דרישה; מעצר בית בביתו בפיקוח אביו ואשתו למשך שלושה ימים; איסור נהיגה בכלי רכב למשך חודש ימים; ערבות עצמית וצד ג' בסך של 5,000 ש"ח; וכן הפקדה במזומן בסך של 1,500 ש"ח.

5. ערר שהגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי התקבל כך שהעורר ייעצר עד מחר, 22.1.2019 בשעה 12:00. בית המשפט ציין כי מיוחסות לעורר עבירות חמורות החורגות מגדר "עבירות תעבורה רגילות", וכי קיימות ראיות לנהיגה בשכרות "ברף שאינו נמוך", כהגדרתו. עוד צוין כי נדרשות פעולות חקירה נוספות במסגרתן ישלבצע רישום ותיעוד האירוע על-ידי משתתפים וגורמים נוספים וזאת מעבר לגביית הודעות בלבד.

נקבע כי מסוכנות המבקש, שבאה לידי ביטוי גם בהרשעתו הקודמת בעבירה של נהיגה בשכרות, מצדיקה המשך מעצר לצורך קידום החקירה.

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה נטען כי יש לשחרר את המבקש אשר נעדר כל עבר פלילי, שכן מעצרו גורם לו ולמשפחתו נזק. עוד נטען כי אין כל עילה להארכת מעצרו, כיוון שעילת השיבוש עליה הסתמך בית משפט השלום בהחלטתו מתאינת באמצעות החלופות המוצעות, ובית המשפט המחוזי לא נימק בגין איזו עילה מוצדק להמשיך את מעצרו.

7. דין הבקשה להידחות.

8. בקשת רשות לערור על החלטה בעניין מעצר מתקבלת רק במקרים בהם מעוררת הבקשה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 3970/18 אסווד נ' מדינת ישראל (5.6.2018)). עניינו של המבקש אינו נופל בגדרם של מקרים אלה. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ט"ו בשבט התשע"ט (21.1.2019).

ש ו פ ט